12/12/2020

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ: 1750 χρόνια από τη γέννησή του

/ Γνώμες

Γράφει ο Κωνσταντίνος Π. Θύμης

Συμπληρώνονται φέτος 1750 χρόνια από τη γέννηση του Αγίου και Θαυματουργού Σπυρίδωνος. Είναι 1750 χρόνια ΠΑΡΩΝ, ως οικείος του Θεού, ως Άγιος εν μέσω Αγίων, ως ευεργέτης των ανθρώπων και ως οικονόμος της κτίσεως. Η επίγεια ζωή του ήταν μία πορεία στα χνάρια του Κυρίου «εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας» (Πράξεων ι΄, 38). Όντας γνήσιος τύπος και τόπος Χριστού «ὅσιος, ἄκακος, ἀμίαντος…» (Εβραίους, ζ΄ 26), ανήλθε όλα τα στάδια της πνευματικής ζωής,

κάθαρση-φωτισμός-θέωση και κατέστη «ουράνιος άνθρωπος και επίγειος άγγελος». Η παρουσία του ιερού λειψάνου του αποτελεί απόδειξη της αφθαρσίας της φύσεως, της θεραπείας του προσλήμματος και πιστοποίηση της κοινής αναστάσεως «και ζης εν μακάρεσι, και ου μακρόν ύπνον ιαύεις, αλλά φέρεις μορφήν αρτιθανούς (μόλις δηλ. σε έχει αγγίξει ο θάνατος) Σπυρίδων».

Γεννήθηκε το 270 στην Άσσια [1] της Κύπρου και έζησε την περίοδο της αυτοκρατορίας του Μεγάλου Κωνσταντίνου (306-337) και του γιού του Κωνστάντιου (337-361). Ο Άγιος Σπυρίδων ήταν ταπεινός στην καρδιά και απλός στους τρόπους. Εξ αρχής άσκησε το επάγγελμα του βοσκού «ποιμήν προβάτων». Το ίδιο επάγγελμα αναφέρεται ότι ασκούσαν και οι γονείς του. Άνθρωποι καλλιεργητές της γης, αγρότες και κτηνοτρόφοι, απλοί, φτωχοί, αλλά πιστοί, γνήσιοι και ενάρετοι. Με αυτές τις βάσεις και αρχές μεγάλωσαν και το παιδί τους. Ο Σπυρίδων όταν ήρθε σε ηλικία νυμφεύτηκε και απέκτησε από το γάμο του (τουλάχιστον) μία κόρη την Ειρήνη. Σε σύντομο χρονικό διάστημα πεθαίνει η γυναίκα του και μετά από καιρό και η θυγατέρα του Ειρήνη. Ο Συμεών ο Μεταφραστής (10ος αι.), μάς τον παρομοιάζει με τον Ιώβ στην υπομονή, με τον Αβραάμ στη φιλοξενία και με τον Ιακώβ στη φιλανθρωπία (βλ. P.G. τ. 116, στ. 417-468). Οι χριστιανοί της περιοχής του γνωρίζοντας τα πνευματικά του χαρίσματα, τη γεμάτη από αγάπη καρδιά του και την ακράδαντη πίστη που είχε του ζητούν να γίνει ο πνευματικός τους πατέρας και από ποιμήν προβάτων να προαχθεί σε ποιμένα της λογικής τους ποίμνης. Και όντως στο κοινό κάλεσμα ο Σπυρίδων ανταποκρίνεται με το «γενηθήτω το θέλημα του Κυρίου». Αρχικά θα διακονήσει ως

πρεσβύτερος τον τόπο του και όταν πεθάνει ο επίσκοπος Τριμυθούντος εκλέγεται στη θέση αυτή ο Σπυρίδων, ως ο πιο άξιος.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ